

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 7_2-1905)

Originalt emne

Garnisonen

Garnisonen/Rytterikasemen

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 25. maj 1905](#)
- 2) [Byrådsmødet den 13. juli 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 25. maj 1905 - side 23

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 7_2-1905)

Det vedtoges efter derom indkommet Andragende at bevilge et Beløb af 136 Kr. 50 Øre til Anskaffelse af forskelligt løst Inventar til Forsøgshusholdningen paa Dragonkasernen.

Udenfor Dagsordenen udtalte

27. Formanden, at der paa Dagsorden for det lukkede Møde var optaget en Sag, der stod i Forbindelse med det tidligere i Raadet forhandlede Spørgsmaal om Udnyttelsen af Kormmunens Arealer i Mølleengen. Sagen faldt vel ikke direkte ind under Bestemmelsen i Forretningsordenens §

2angaaende de Sager, der skulde behandles for lukkede Døre, men var dog af en saadan Beskaffenhed, at det kunde være berettiget analogt at anvende den anførte Bestemmelse paa den. Af den Grund havde han ladet Sagen opføre paa Dagsordenen for Mødet for lukkede Døre, men da der kunde være Tvivl om, hvorvidt den burde behandles for aabne

eller lukkede Døre, og det vedkommende Udvalg ønskede den behandlet, inden Dørene lukkedes, vilde han forelægge Raadet Spørgsmaalet til Afgørelse.

Laursen anbefalede, at Sagen behandledes for aabne Døre. Den var af saa stor Betydning for Byen, at Offentligheden burde have Adgang til at blive bekendt med den i dens Helhed.

Det vedtoges at behandle Sagen for aabne Døre.

Formanden skulde, idet han stillede Sagen til Forhandling erindre om, at Spørgsmaalet om Udnyttelsen af Kommunens Arealer i Mølleengen

for nylig var blevet fremdraget, da Marselisborgudvalget i Mødet den 4. Maj d. A. havde meddelt, at der havde meldt sig en Køber til en Del af de ommeldte Arealer. Paa Foranledning af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der havde oplyst, at Arealerne i Mølleengen, efter hvad der var blevet meddelt dette, delvis omfattedes af de af Statsbanerne projekterede Planer til Ordning af Byens Banegaardsforhold, blev der derefter tilskrevet Generaldirektoratet for Statsbanerne angaaende et muligt Salg af en Del af de nævnte Arealer. Fra Generaldirektoratet var senere modtaget en Skrivelse, hvori det næst at meddele, at Spørgsmaalet om en gennemgribende Omordning af Banegaardsforholdene i Aarhus for Tiden var under Overvejelse, havde forespurgt om Byraadet vilde medvirke til, at der i det Tidsrum, der forløb, indtil Sagen havde fundet sin Afgørelse, ikke ved Vejanlæg, Bebyggelse eller paa anden Maade blev lagt Hindringer i Vejen for Tilvejebringelse af en Person- og Godsbanegaard i Mølleengen, til hvilket Anlæg For slag for Tiden var under Udarbejdelse. Marselisborgudvalget havde haft denne Skrivelse til Erklæring, og der forelaa fra dette Udvalg nu følgende Indstilling angaaende Sagen:

"I Anledning af den fra Generaldirektoratet for Statsbanerne modtagne Skrivelse om, hvorvidt Kommunen vil være med til at virke for en Flytning af Aarhus Person- og Godsbanegaard ned i Mølleengen, skal Udvalget tillade sig at fremkomme med følgende Indstilling:

Udvalget erkender, at en heldig Ordning af Aarhus Person- og Godsbanegaardsforhold er af den allerstørste Betydning for Aarhus By's heldige Udvikling i Fremtiden, og der bør derfor saa vidt muligt ikke lægges nogen Hindring i Vejen for, at den Ordning, som de sagkyndige Autoriteter anser for den bedste, nyder Fremme, men Aarhus Byraad har paa den anden Side ikke Ret til at se bort fra de nuværende Beboeres Interesser af Hensyn til

Fremtidens, men baade Nutidens og Fremtidens Krav bør iagttages.

Det vil nemlig være klart for enhver, at en Flytning af Aarhus Person- og Godsbanegaard ned i Mølleengen vil forrykke Ejendomsforholdene næsten for alle Aarhus Grundejere. En Flytning af Østbanegaarden vil nemlig ogsaa blive Resultatet af den ommeldte Flytning. Vi antager derfor, at $\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{5}$ af Byens Grundejendomme vil tabe i Værdi, mer eller mindre, $\frac{1}{6}$ vil vinde, ligeledes mer eller mindre, medens den øvrige Del nærmest vil blive uberørt for Øjeblikket.

Tabet for de enkelte Ejendomme i de Kvarterer, som vil tabe, vil antagelig ikke blive helt ruinerende for nogen, men dog ret føleligt for mange; derimod vil Prisstigningen for enkelte Grundejere blive kolossal. De mange Millioner, som vil blive ofret paa Person- og Godsbanegaarden i Mølleengen, vil i Løbet af nogle Aar

ialt væsentligt tilfalde et ringe Antal Personer, uden at det kan paavises, at disse har noget berettiget Krav til denne store Gevinst.

Det gælder derfor om at finde en Ordning, hvorved de Grundejere, der lider Tab ved Flytningen, kan faa Erstatning netop gennem den Prisstigning, som den samme Flytning tilfører andre Grunde.

Dette vil kunne opnaaes, naar der tillægges de Grundejere, hvis Ejendomme synker under den nuværende Værdi, aarlig indtil 4 Kr. pr. 100 Kr. Nedgang, medens der afkræves de Ejendomme, der stiger i Værdi, en aarlig Afgift af

3 Kr. for hvert 100 Kr. Prisstigning. Skulde dette Beløb imod Forventning ikke kunne dække Nedgangen, bør de 3 Kr. eventuelt kunne forhøjes til 4 Kr. pr. 100 Kr., og skulde dette Beløb endnu ikke kunne dække Udgiften, bør denne dog ikke paalægges Aarhus Kommune, men Erstatningen bør da nedsættes under 4 Kr. pr. 100 Kr. Nedgang i Værdien.

Da Op- og Nedgangen vil vise sig som en Op- eller Nedgang i Grundenes Værdi, bør ved Beregningen kun tages Hensyn til de nøgne Grundværdier, altsaa uden Hensyn til Bygninger etc.

Omfordelingen af Værdierne vil udelukkende falde paa Grundene, og derfor bør Taxation af disse formentlig ogsaa helt overlades til en af og blandt Grundejerne valgt Taksationskommission. Ved dennes Sammensætning bør Grundejerne have fri Valgret og saaledes, at de forskellige Kvarterer af Byen bliver forholdsvis repræsenteret. Dette vil bedst kunne opnaaes, naar hver enkelt Grundejer er berettiget til kun at stemme paa een

Repræsentant i Kommissionen, og dennes enkelte Medlemmer derfor erholder Stemmeret i Forhold til det Antal Grundejere, som de repræsenterer. For at Kommissionen ikke skal blive for talrig, bør det tillades de Repræsentanter, der ikke ønsker Hvervet, at overføre de paa dem faldne Stemmer til andre af de valgte. Da det er af Betydning, at Kommissionsmedlemmerne er saa uafhængige som muligt, bør Valget foretages hemmeligt under Byraadets Ledelse, og Kommissionens Forhandlinger være offentlige.

Denne Taksation bør foretages straks, da allerede Planer om Flytning af Person- og Godsbanegaarden vil bevirke Op- og Nedgang i Grundværdierne, og altsaa Forrykkelsen straks vil kunne indtræde.

Da Omflytningen udelukkende vil skade Aarhus By's Grunde, bør der ikke aabnes Aabv Bv's Jorder Adgang til Banegaardsarealet, uden Aarhus Byraads Samtykke og paa de af dette akcepterede Betingelser.

Kan en Ordning som foreslaaet opnaaes, mener vi. at der er taget alt fornødent Hensyn til Nutid og Fremtid, og vi kan da tilraade, at Aarhus Kommune uden Vederlag stiller til Statens Disposition de betydelige Arealer af Aarhus Kommunes egne Jorder, ca. 600,000 Kvadrat Alen, som Staten ønsker, paa nævnte Betingelser, nemlig:

1. at der ikke gives Adgang til Banegaardsarealet for Aaby Jorderne uden Aarhus Byraads Samtykke,
2. at Aarhus Kommune yder de Grundejere, hvis Ejendomme maatte gaa ned i Værdi, Erstatning indtil 4 Kr. aarlig for hvert 100 Kr. Nedgang under den nuværende Værdi,
3. at Aarhus Kommune faar Lovhjemmel til aarlig at afkræve 3 Kr. for hvert 100 Kr., nogen Ejendom maatte stige i Værdi,
4. at det i Post 3 ommeldte Beløb af 3 Kr. pr. 100 Kr. dog skal kunne forhøjes indtil 4 Kr., for saa vidt det Beløb, som bliver at udrede efter Post 2, ikke kan dækkes med 3 Kr.; om fornødent bliver Erstatningen efter Post

2at nedsætte til under 4 Kr. aarlig pr. 100 Kr. Nedgang, saa at Aarhus Kommune ikke kommer til at lide Tab ved Ordningen,

5. at samtlige Kommunens Grunde straks vurderes af en af og blandt Grundejerne ved frit Valg udnævnt Kommission, hvis Medlemmer har Stemmeret i Forhold til det Antal Grundejere, hver repræsenterer. Om kostningerne ved denne Kommission udredes af

Aarhus Kommune af de efter Post 3 oppebaarne Beløb.

Kan en Ordning som den foreslaaede ikke opnaaes, skønner Udvalget ikke, at Kommunen kan forsvare at standse Nyttiggørelsen af sine Arealer ved Aarhus Aa, og Udvalget skal da senere fremkomme med Planer dertil; men en Forhandling med Statsbanerne bør straks indledes og fremskyndes, for at de nuværende Købere og andre eventuelle Liebhaveere ikke skal ordne sig paa anden Maade.

Johan Pedersen paapegede, at Udvalgets Stilling til denne meget store og betydningsfulde Sag var den, at man burde gøre det mest mulige for ikke at lægge Hindringer i Vejen for den bedste Løsning af Spørgsmaalet om en Omordning af Byens Banegaardsforhold. Hvorledes disse skulde ordnes paa den mest tilfredstillende Maade, betragtede Udvalget som faldende udenfor sin Kompetence at afgøre; det var noget, de Sagkyndige maatte om. Men naar det - som det syntes - var Meningen at flytte saavel Person- som Godsbanegaarden ned i Mølleengen, var det jo hævet over al Tvivl, at en saadan Flytning vilde faa en gennemgribende Betydning for Byen og sandsynligvis medføre en vidtstrakt Forskydning af Ejendomsværdierne. Det galdt derfor om, at man saa vidt muligt søgte at sikre sig, at den Stigning af Værdien af Byggegrundene i den Del af Byen, hvor Banegaarden blev lagt, og som udelukkende skyldtes Stat og Kommune, ikke kom enkelte til Gode. Herpaa tog Udvalgets Forslag Sigte, og det var kun rimeligt, at der af de Grundejere, hvis Ejendomme paa anførte Maade steg i Værdi, ydedes en rimelig Erstatning til de Ejere, hvis Grunde gik ned i Pris. Af største Betydning for Forslagets Gennemførelse var den i dette ommeldte Taksation af Grundene, der maatte finde Sted. Paa Taksationskommissionens Sammensætning var det naturligt at give Grundejerne den størst mulige Indflydelse, da Omfordelingen af Værdierne udelukkende vilde falde paa Grundene, men det kunde man saa meget bedre gøre, som deres Interesser var modstridende og derfor afbalancerede hinanden. Taksationen maatte helst foretages straks; ikke af Hensyn til dem, der nu mulig vilde styrte hen og købe Grunde ved Mølleengen til opskruede Priser, da der selvfølgelig ved Taksationen kun vilde blive taget Hensyn til Grundenes nuværende virkelige Værdi, men fordi Værdiforskydningen allerede var begyndt og ganske naturligt vilde tage mere Fart, efterhaanden som Planerne om Banegaardens Omlægning skred frem. Kunde man faa Udvalgets Forslag bragt til Gennemførelse, kunde man med en vis Ro imødesee Omordningen af Banegaardsforholdene. Der skulde jo imidlertid Lovhjemmel til for, at man kunde faa den af Udvalget foreslaaede Ordning gennemført, og man maatte altsaa se at faa Lovgivningsmagten til at gaa med til denne.

Han kunde iøvrigt heller ikke skønne, at der i og for sig kunde være noget til Hinder for at give en saadan speciel Lov for en enkelt Bys Vedkommende, naar Forholdene var af en saa særlig Karakter som her i dette Tilfælde. Opnaaedes den ønskede Lov, vilde Udvalget foreslaa, at man uden Vederlag overlod Statsbanerne det til Banegaardene nødvendige Areal i Mølleengen, ca. 600,000 kv Alen; det var ganske vist et ret flot Tilbud, men Ordningen af Banegaardforholdene paa en tilfredsstillende Maade var jo ogsaa en for Byen meget vigtig Sag. Selvfølgelig burde Aabyjorderne ikke nyde Fordelen ved en Prisstigning af Hensyn til Banegaardenes Flytning til Mølleengen, og Udvalget havde derfor i sin Indstilling utydelig betonet, at der ikke uden Byraadets Samtykke maatte gives Adgang til Banegaardsarealet for disse Jorder. - Saavidt det skulde vise sig, at der ikke var nogen Udsigt til, at der kunde naas en Ordning i den af Udvalget antydede Retning, skønnede Udvalget ikke, at det kunde forsvares at standse Nyttiggørelsen af Kommunens Arealer ved Aaen. Han skulde henstille, at man fremskyndede Sagen saa meget som muligt, da det var af betydelig Interesse at faa en Afgørelse hurtigt ogsaa af Hensyn til de mulige Købere af Grunde i Mølleengen, og han skulde foreslaa, at man nedsatte et Udvalg, der kunde sætte sig i Forbindelse med Generaldirektoratet for Statsbanerne.

Thomsen slog fast, at alle var enige om, at det var nødvendigt at faa en Omordning af Byens Banegaardsforhold foretaget. Det var imidlertid let forstaaeligt, at Udvalget havde været noget ængsteligt ved at komme frem med det foreliggende Forslag, da en Flytning af Banegaardene som omtalt vilde give Anledning til en omfattende Forrykning af Ejendomsværdierne. Om Banegaardene enten for begges eller for en enkelts Vedkommende skulde flyttes ned i Mølleengen, maatte man sikkert overlade til de Sagkyndiges Afgørelse, men kunde man derimod bidrage til, at Flytningen af Banegaardene ikke paaførte nogen Grundejer væsentlig Skade, var jo meget opnaaet. Det var ganske vist et helt nyt Princip, Udvalget foreslog at bringe til Anvendelse, men den af dette foreslaaede Fremgangsmaade var sikkert retfærdig og vel skikket til at forhindre, at Enkeltmand berigedes paa andres Bekostning. Det skulde glæde ham, om man i Raadet vilde modtage Forslaget med Velvilje, og han kunde støtte Johan Pedersens Henstilling om Nedsættelse af et Udvalg til Sagens videre Fremme.

Jacob Jensen var enig med de foregaaende Talere i, at man havde et billigt Krav paa, at Banegaardsforholdene her i Bven blev forbedrede. Hvorledes dette iøvrigt skulde iværksættes, maatte man overlade til de vedkommende Autoriteter at bestemme.

Udvalgets foreliggende Forslag tiltalte ham i det hele meget; kun ønskede han tilføjet, at det nuværende Banegaardsterræn ikke maatte udlægges til Byggegrunde, men anvendes til Udvidelse af Værkstedsbygningerne, ligesom der burde bibeholdes en Holdeplads, hvor Personbanegaarden nu laa. Det forekom ham, at det var det naturligste at lægge den for kort Tid siden foretagne tagne Vurdering til Ejendomsskyld til Grund for den foreslaaede Taksation af Byens Ejendomme, da den var foretaget paa et Tidspunkt, da ingen havde tænkt paa Banegaardsprojekterne. Man burde sikkert være Udvalget taknemmelig, fordi det havde haft Tanke for, at der maatte tages visse Forbehold over for Adgang til Banegaardsarealet for Aaby Jorderne. Han var blot bange for, at man havde forsømt det rette Øjeblik til at faa den fornødne Indflydelse paa Benyttelsen af disse Jorder; saaledes var der - saavidt ham bekendt - vist nu meddelt Aabyselskabet Tilladelse til at lægge en Bro over Aaen paa Møller Weis's Grund, og det havde mulig ordnet sig i det hele uden at behøve Kommunens Hjælp. Han kunde anbefale Udvalgets Forslag som et godt Grundlag til Forhandling.

Mikael Johansen kunde give Udvalgets Indstilling sin Tilslutning. Skulde man opsætte at gøre sine Grunde i Mølleengen nyttebringende af Hensyn til Banegaardsplanerne, burde man dog betinge sig, at der ikke meddeltes nogen enkelt Mand eller noget enkelt Selskab i Nabokommunen Forbindelse med Byen ad Skinnerne paa Hammelbanen, noget som Statsbanerne nok kunde forhindre, hvis de vilde.

Schourup beklagede, at han paa Grund af Bortrejse ikke havde haft Lejlighed til nærmere at sætte sig ind i Sagen, med hvilken han først var blevet bekendt i dette Møde. At Banegaardsforholdene var yderst slette, kunde alle vist let blive enige om, og det eneste rationelle var sikkert, at ogsaa Personbanegaarden blev lagt i Mølleengen. Flytningen af Banegaarden vilde vel nok faa nogen Indflydelse paa Værdien af Ejendommene i Byen, men ganske sikkert ikke nær i den Grad, som Udvalget aahenbart mente. Det havde ikke saa stor Betydning for en Gade at være Passage til en Banegaard. Søndergade og Ryesgade f. Eks. skyldte sikkert ikke saa meget den nuværende Banegaard som Frederiksberg med sine ca. 20,000 Indbyggere sin Opkomst. Han havde intet imod, at man nedsatte et Udvalg til at overveje Sagen, men han betvivlede i allerhøjeste Grad, at Ministeriet vilde være tilbøjelig til at sanktionere det af Udvalget foreslaaede Princip.

Laursen syntes, at Udvalget saa vel som de Talere, der hidtil havde haft Ordet i denne Sag, i lidt for høj Grad gik ud fra, at Ordningen af Banegaardsforholdene med Flytning af

Banegaardene ned i Mølleengen var ganske afgjort. Dette var dog sikkert langt fra Tilfældet. Man kunde efter det foreliggende i det højeste vide, hvad Statsbanerne ønskede, men Rigsdagen havde dog ogsaa et Ord med at sige i Sagen, og af Hensyn til den Behandling, Banegaardsplanerne maatte blive Genstand for i denne, var det af stor Betydning, at Udvalgets Forslag var fremkommet. At Banegaardsautoriteterne tog mest Hensyn til, hvilken Ordning der var den bedste for Trafiken, var ganske naturligt, men saa var det ogsaa nødvendigt, at Kommunen paa sin Side gjorde opmærksom paa, hvilken Værdiforskydning de ommeldte Planer vilde medføre. Taleren skulde, inden han nærmere udtalte Sagen, forudskikke den Bemærkning, at han i sin Egenskab af Grundejer i den Bydel, det vilde gaa ud over, var noget personlig interesseret i det foreliggende Spørgsmaal. Da han imidlertid havde købt paa et gunstigt Tidspunkt, vilde en Flytning af Banegaardene ikke være ensbetydende med Ruin for ham, og han kunde derfor se forholdsvis rolig paa Sagen, som han i det hele bestræbte sig for at betragte fra et mere almindeligt Synspunkt. Som allerede af ham nævnt, var der ikke endnu truffen nogen endelig Afgørelse af, hvorledes Banegaardsforholdene skulde ordnes, og Tiden var endnu inde til med størst mulig Kraft at pege paa de økonomiske Følger for Byen, den oftnævnte Flytning af Banegaardene

vilde medføre. Naar - som antydet - ogsaa

Østbanegaarden blev flyttet eller nedlagt, vilde alle Adgange til Byens Banegaarde komme til at ligge saa at sige paa tværs af de Linjer, Byens Udvikling hidtil havde fulgt. Hertil vilde yderligere komme, at man i en Arrække kun vilde kunne vente en forsvindende Indtægt af Kommunens Jorder paa Marselisborgterrænet, idet Byggeriet ad den Kant vilde standse, medens man fortrinsvis vilde bygge paa Grundene ved Aaen. Sandsynligvis vilde man for de ved den eventuelle nye Banegaard liggende Grundes Vedkommende komme ind i en Periode af usunde Byggespekulationer og Byggesvindel til stor Skade for hele Byens Udvikling. Der var saaledes god Anledning til at overveje Sagen med den Omhu, som dens Betydning for Byen opfordrede til.

Sabroe var tilbøjelig til at tro, at den foregaaende Taler saa noget for mørkt paa Forholdene, selv om de maaske kunde blive sørgelige nok endda. Det forekom ham, at man skyldte Udvalget Tak for det fremsatte Forslag, men han havde ikke megen Tiltro til, at man fik Rigsdagen til at gaa ind paa dets Tanke. Den nuværende Trafikminister derimod stod næppe ganske fremmed over for det af Udvalget foreslaaede Princip, da han i

beslægtede Sager havde indtaget et lignende Standpunkt, som nu Udvalget. Taleren var enig med Jacob Jensen i, at det nuværende Banegaardsterræn helst ikke burde bebygges; bedst var det, om det kunde udlægges til Parkanlæg, saadanne Luftventiler, der var i høj Grad nødvendige for en større By, havde Aarhus ingen Rigdom paa. Han sluttede sig til Forslaget om at nedsætte et Udvalg til at forhandle med de forskellige Autoriteter.

Formanden kunde i Princippet samstemme med Forslaget, men han nærede visse Betænkeligheder med Hensyn til Muligheden for dets Gennemførelse. Selv om man overhovedet kunde tænke sig, at en Lov som den foreslaaede kunde føres igennem i Rigsdagen, var dette dog noget, der vilde tage Tid og vilde i hvert Tilfælde næppe lade sig gøre i een Samling. Imidlertid vilde man jo ved Forhandling med Generaldirektoratet komme til Klarhed over, hvorledes det stillede sig til Forslaget, og derefter kunde man maaske danne sig en Forestilling om, hvorvidt det kunde føres ud i Livet. Det vilde jo være meget ønskeligt, om man kunde undgaa, at det nuværende Banegaardsterræn blev udlagt til Byggegrunde, men det var jo ogsaa et Punkt, der kunde forhandles om. Da Vurderingerne til Ejendomsskyld vist ikke indeholdt nogen særlig Vurdering af selve Grundene, og det efter Forslaget var dissens Værdi, man skulde regne med, kunde man ikke nøjes med de foretagne Vurderinger. Han troede iøvrigt, at enkelte saa lidt vel mørkt paa Forholdene; en Flytning af Banegaarden vilde næppe faa saa uheldige Følger for Byen, som af enkelte Talere hævdede.

Johan Pedersen vilde paa Udvalgets Vegne takke for den Velvilje, hvormed dets Forslag var blevet modtaget i Raadet. Det var selvfølgelig ikke uden Betænkelighed, at man havde foreslaaet at søge Sanktion paa et saa helt nyt Princip, men Forholdenes ganske særlige Karakter retfærdiggjorde formentlig Anvendelsen af det. Han for sit Vedkommende saa ikke særlig sort paa de mulige Følger af en Flytning af Banegaardene, men for mange Ejendommers Vedkommende vilde den utilsomt medføre en betydelig Forskydning af Værdierne. I Modsætning til Schourup var Taleren overbevist om, at Banegaarden havde haft større Betydning for Søndergade og Ryesgade end den Omstændighed, at Frederiksbjerg laa bag ved den. Naar der var udtalt Frygt for, at Omordningen af Banegaardsforholdene skulde give Stødet til Byggesvindlen i større Omfang, skulde han dertil sige, at det var Udvalgets Haab, at dets Forslag, naar det gennemførtes, skulde virke hæmmende i saa Henseende, Hvad den senere Benyttelse af det nuværende Banegaardsterræn angik, maatte man i hvert Tilfælde se at faa udskudt Bebyggelsen deraf saa længe som muligt, for at der ikke ved Salg af Grunde skulde skabes Konkurrence for

Kommunens Grunde; at faa det udlagt til Parkanlæg, kunde man næppe vente. De til Ejendomsskyld foretagne Vurderinger kunde af den af Formanden anførte Grund ikke træde i Stedet for den foreslaaede Taksation.

Jacob Jensen skulde fastholde, at det gamle Banegaardsterræn vilde komme til størst Nytte ved at anvendes til Udvidelse af Værkstederne, Han var vedvarende af den Mening, at man kunde nøjes med de til Ejendomsskyld foretagne Vurderinger, da det jo, hvor der var Tale om ubebyggede Grunde, kun var disse, der var vurderede, og der ved Vurderingen af de bebyggede Arealer, var taget væsentligt Hensyn til Værdien af Grundene.

Til Sagens Behandling og Forhandling med Baneautoriteterne nedsattes et Udvalg bestaaende af: Formanden, Filtenborg, Jacob Jensen, Nørgaard, Johan Pedersen, Sabroe og Thomsen.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. juli 1905 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 7_2-1905)

Samtykke fra Indenrigsministeriet til Anskaffelse af forskelligt Inventar til Forsøgshusholdningen paa Rytterkasernen, saaledes, at det hertil medgaaede Beløb, 136 Kr. 50 Øre, opføres i Indkvarteringsopgørelserne som virkelig Udgift til Forrentning af Statskassen.

